

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er helt med på, at via dette forslag aftrappes den offentlige støtte til andelsboligområdet, således at nybyggede andelsboliger fremover i højere grad bliver bygget uden direkte offentlig støtte efter de mere enkle regler for udstøttede andelsboliger. Så efter 2004 vil det alene være muligt at opføre andelsboliger med offentlig støtte i form af kommunal garanti.

Andelsboliger er en meget populær boligform for alle aldre, både unge og gamle, og derfor bør der naturligvis også fremover bygges det nødvendige antal andelsboliger. Fra Kristeligt Folkeparti vil vi være med til at følge processen nøje for at sikre os, at der bygges det antal, som vi går og regner med, og som der er brug for.

Med den lille bemærkning kan jeg tilsige forslaget Kristeligt Folkepartis støtte.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil godt tilkendegive, at jeg er glad for det tilsagn, der nu er givet til det her forslag, som er en del af pakken, og også, at SF nu, selv om man ikke er med i resten af boligpakken, er positivt indstillet til det her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Første næstformand (Svend Auken):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 13.40

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 56: Forslag til lov om støttede private ungdomsboliger.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 6/11 2002).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., lov om visse almenyttige boligafdelingers omprioritering og lov om ændring af lov om leje af almene boliger, lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om individuel boligstøtte, lov om social service og lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. (Ommærkning til almene ungdomsboliger og udvidelse af selv-ejende ungdomsboliginstitutioner m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 6/11 2002).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Inge-Lene Ebdrup (V):**

Lovforslag nr. L 56 sætter virkelig gang i byggeriet af boliger til unge uddannelsessøgende. Det er meget vigtigt med gode boliger til unge, for at de kan få det optimale ud af deres uddannelse og få en god hverdag. Regeringen har med det her udspil, som heldigvis blev en del af boligforliget, sat fokus på et område, der har været syltet i mange år. Hvert år ved studiestart har ordene og løfterne været mange, men lidt er blevet gjort. Det rettes der op på nu: 3.000-4.000 nye boliger oven i dem, der opføres privat og som almene boliger.

Jeg håber meget, at de massive problemer, der ses især i København og Århus, kan afhjælpes med dette forslag. Sammen med forslaget om, at kommunerne får mulighed for at ommærke små almene boliger til ungdomsboliger, er mulighederne for at løse det her problem i hvert fald til stede.

Jeg vil da også opfordre de unge til at se positivt på bomulighederne lidt uden for centrum i de store byer. Det er rent faktisk muligt at få en bolig i de store provinsbyer, hvis man vil acceptere en bolig, der ikke ligger få minutter fra centrum.

Men jeg ser frem til, at de unge nu får flere boliger.

I forhold til L 55 får kommunerne nu med det her forslag bedre muligheder for at ommærke små almene familieboliger under 50 m² til ungdomsboliger. Forudsætningen er, at huslejen er den samme.

Den anden del af L 55 giver selvejende ungdomsboliginstitutioner mulighed for at få støtte til at udvide, uden at alle almenboliglovens regler kommer til anvendelse. F.eks. får institutionerne mulighed for at beholde deres oprindelige bestyrelsessammensætning. Almenboliglovens regler om tilsagn, støtte og finansiering vil dog være gældende.

Dette forslag vil sikre, at der fortsat vil være et bredt udbud af ungdomsboliger, og vi støtter meget begge forslag.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Inge-Lene Ebdrup, om ikke man kunne få opbakning fra Venstre til, at vi kunne kigge lidt på den grænse på 50 m² for boliger. Kigger vi på en by som København, er halvdelen af boligerne på to værelser eller derunder, og en række af boligerne er altså lige i overkanten af de 50 m², uden at vi taler om et meget stort skred. Kunne der ikke være en vis fleksibilitet til at overlade det til kommunen i givet fald at vurdere i det enkelte tilfælde?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Vi har diskuteret den her grænse på de 50 m² meget, og jeg vil sige, at det ikke er for at være meget lidt fleksibel, at den er landet på 50 m². Det er simpelt hen ud fra et synspunkt om, at der også skal være måde med, hvor store ungdomsboliger skal være. Standarden for en ungdomsbolig bør efter vores mening ikke overskride de 50 m², fordi vi mener, det er en fornuftig grænse.

En anden holdning, vi har, er også, at der stadig væk skal være boliger til folk, som vælger en lille bolig. Hvis vi ommærker alle de små almenfamilieboliger til ungdomsboliger, vil der jo ikke længere være boliger til den mand, der vælger at være enlig, eller den enlige mor, som gerne vil have en lille bolig til sig selv og sit barn.

Derfor har vi sat grænsen på de 50 m². Jeg vil ikke afvise, at vi under udvalgsbehandlingen kan snakke nærmere om det her, men som udgangspunkt er det altså baggrunden for, at de 50 m² er valgt.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne takke fru Inge-Lene Ebdrup for et halvt tilsagn om, at man vil se på grænsen.

Sagen er jo, at man ikke skal omdanne alle de små lejligheder til at være ungdomsboliger. Jeg tror i øvrigt også, kommunerne ville betakke sig, for det ville jo give et voldsomt skatteproblem i forhold til de pågældende kommuner.

Men mon ikke den halvdel ud af de knap 300.000 boliger, der er alene i denne kommune, som er på to værelser eller derunder, hvoraf en del lige ligger i overkanten med nogle få m² større end de 50 m², godt kunne være en anledning til, at man kan overlade det til Københavns Borgerrepræsentation og andre kommuner at håndtere det her på en rimelig fornuftig måde, så vi netop kan få det varierede udbud af boliger?

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, vi skal se på det, men sådan lige i erindringer mener jeg at kunne huske et tal, der hedder 5.500 boliger under 50 m² bare i København. Og det er da som udgangspunkt også en del boliger at tage fat på. Men jeg synes, vi skal snakke færdig i udvalgs-værelset og finde ud af, om vi kan finde en enighed om det her.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Claus Larsen-Jensen som ordfører.

Claus Larsen-Jensen (S):

Der er et skrigende behov for flere boliger i København og i de øvrige store byer, boliger, som kan betales af mennesker med almindelige indkomster. Befolkningstilgangen overstiger langt nybyggeriet både af almene og private udlejningsboliger og andelslejligheder. Det mærkes ekstra hårdt af unge, der skal etablere sig i egen bolig.

Problemet i København er yderligere forstærket af, at salget af 20.000 kommunale lejligheder, som var nødvendigt ud fra andre forudsætninger, har skabt et alvorligt pres på såvel de almene som private lejligheder, kollegier og andre ungdomsboliger. Unge i byen og unge, der kommer til København for at studere, oplever derfor en mangel på boliger. Priserne på små ejerlejligheder ligger i dag i omegnen af 1 mio. kr., hvor forudsætningen er, at far og mor har penge eller friværdis til forældrekøb. Der er tilsvarende problemer i de andre store uddannelsesbyer.

Det giver færre muligheder for de unge, hvor forældrene ikke kan træde til med en økonomisk hjælpende hånd. Det kan også ses på de penge, der oftest skal betales under bordet til en andelslejlighed. Kommer regeringen igennem med sit forslag om salg af almene boliger, kan man frygte, at dette problem forværres. Men det er ikke det, vi skal diskutere i dag.

Boligbehovet for flere ungdomsboliger i København og de øvrige uddannelsesbyer er mas-sivt. Det er ikke acceptabelt, at uddannelsessøgende hvert år skal stå i stor usikkerhed om, hvorvidt de overhovedet kan få en bolig i rimelig nærhed af deres uddannelsesinstitution. Vi lagde op til i vores oplæg til boligpolitik, at der skulle bygges flere ungdomsboliger. Derfor støtter vi også ethvert politisk initiativ, der kan skaffe unge uddannelsessøgende og andre unge flere boliger, der er til at betale.

Derfor har vi som led i boligpakken med regeringen også sagt ja til aftalen om flere private udlejningsboliger til uddannelsessøgende. Derfor bakker vi op om lovforslag nr. L 56, selv om vi formentlig ville have komponeret det anderledes, hvis vi selv havde haft mulighed for det.

For unge uddannelsessøgende, der mangler tag over hovedet, er det imidlertid mindre vigtigt, om den bolig, de kan få til en rimelig pris, er almen eller privat, om det er en andelsbolig, en ejerbolig, et værelse på et kollegium eller en ungdomsbolig, hvis bare de kan få en bolig.

Derfor er målet om at få bygget 3.500-4.000 flere boliger for uddannelsessøgende de næste 5 år, og som er konsekvensen af lovforslaget, det, der samlet set overskygger, at der kan være en forskel i den måde, vi i givet fald som regering ville have indrettet det på, i forhold til den måde, den nuværende regering har gjort det på. Man kan være i tvivl om, hvorvidt det er nok, men det bedste skal vel ikke blive det godes værste fjende. Derfor har vi indgået denne aftale med regeringen. Derfor støtter vi lovforslaget.

Til lov om ommærkning af almene ungdomsboliger har jeg følgende bemærkninger:

Vi har ikke haft dette med i den boligaftale, der er indgået. Alligevel støtter vi lovforslaget ud fra den samme begrundelse som vedrørende aftalen om L 56. Det skal skaffe flere boliger til unge uddannelsessøgende ved at omdanne eller ommærke, som det hedder i det boligpolitiske sprog, små lejligheder i uddannelsesbyerne til almene ungdomsboliger.

I høringsvarene blev der peget på det problem, jeg rejste før om 50 m² som en overgræn-

se. Jeg har forstået på de svar, jeg har fået bl.a. fra Venstres ordfører – jeg håber også, jeg fra erhvervs- og økonomiministeren kan få et tilsagn herom – at vi kunne kigge på den grænse. Derfor skal jeg ikke her i ordførertalen gentage disse ting.

Det, der er målet, er, at vi skal have bygget, etableret flere boliger til unge uddannelsessøgende. Det må ikke føre til, at andre unge, som ikke er uddannelsessøgende, og som har brug for en håndsrækning til at bryde den sociale arv, lades i stikken. Boliginiciativerne skal derfor ikke være afslutningen, men begyndelsen til at skabe et mere varieret udbud af flere boliger, der er til at betale, for unge og for alle andre, der har brug for en tidssvarende bolig.

Derfor skal kommunerne også kraftigt opfordres til at bygge flere almene ungdomsboliger, som er aftalt andetsteds i aftalen mellem Socialdemokratiet og en række andre partier og regeringen. For os er retten til bolig for alle – en bolig, som er til at betale – en fundamental ret i et velfungerende velfærdssamfund.

Den forventede befolkningsudvikling i de kommende år vil skabe et endnu større behov for alle typer af boliger i og omkring de største byer, hvorfor der skal sættes målrettet på et mere varieret udbud af boliger i fremtiden, hvis ikke de unge og andre, der skal etablere sig og skal finde en bolig efter skilsmisse eller af andre årsager, skal komme i klemme i det store boligbyggeri.

Derfor støtter vi med disse bemærkninger både lovforslag nr. 56 og lovforslag nr. 55.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen om det der med ommærkning, som nu er kommet ind i det, altså at man laver små almene lejligheder om til ungdomsboliger: Bekymrer det ikke Socialdemokratiet, at det er endnu et skridt hen mod at mindske antallet af små lejligheder, der står til rådighed f.eks. i Københavns Kommune, hvor man i forvejen fjerner dem ved at lægge lejligheder sammen?

Det betyder altså, at den dårligst stillede befolkningsgruppe her i landet får endnu vanskeligere ved at få en bolig. Det kan jo ikke være rigtigt, at ungdomsboligproblemet skal løses på de menneskers bekostning. Det er faktisk det, man er ved at gøre, så vidt jeg kan høre, også når hr.

Claus Larsen-Jensen åbenbart vil have endnu flere med i den ordning.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Som jeg nævnte tidligere, da jeg havde en ordveksling med Venstres ordfører, er halvdelen af boligerne i Københavns Kommune på to værelser eller derunder. I denne kommune er der sådan set ikke behov for små boliger. Det, der er behov for, er i realiteten flere og større familieboliger.

Det, der er tale om her, er at tage nogle boliger, som ikke er velegnede, som ikke er tidssvarende familieboliger, og tage et mindre antal af dem ud til at tilgodese nogle af de mange unge uddannelsessøgende, som heller ikke har noget at bo i.

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at det, der er behov for her i byen, og det gælder formentlig også andre steder i landet, er et mere varieret udbud af boliger både i størrelse og måske også i ejerforhold, så vi kan få en mere fornuftig sammensætning.

Konsekvensen af en afvisning af forslaget er et signal til unge mennesker om, at vi ikke vil give dem den mulighed her for at få boliger. Der er vores signal, at selv om det ikke er ideelt for os, går vi med, fordi vi ikke vil sende et andet signal, end at der skal flere boliger til unge uddannelsessøgende.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, hr. Claus Larsen-Jensen vil få vanskeligt ved at overbevise nogen ude i byen om, at der skulle være tilstrækkelig mange små boliger i København.

Men Enhedslisten har fremsat et lovforslag – det håber jeg så Socialdemokratiet kan støtte – om, at hvis der tages små boliger ud af cirkulation, skal kommunen samtidig sikre en erstatningsbolig for den pågældende bolig.

Men det kan jo ikke hjælpe i denne her sammenhæng, for der fjerner man dem jo, der tager man nogle boliger ud af den almindelige almene del og bruger dem til ungdomsboliger, men det vil vi altså ikke være med til fra Enhedslistens side. Så prøver man at løse ét boligproblem ved at skabe et andet. Det er der altså ikke meget perspektiv i, vil jeg sige.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen: Nu handler det her jo om et enkelt hjørne af en samlet aftale omkring bygning af boliger.

Det, det går ud på, er, at vi samlet skal have et varieret udbud af boliger: ejerboliger, privat udlejning, almene boliger, ungdomsboliger osv. Derfor skal det jo ses i sammenhæng med, at der i den anden sammenhæng også bliver bygget nogle flere almindelige familieboliger, så det ikke betyder, at vi samlet set får færre boliger, men at vi samlet set får flere boliger, og at vi kan målrette dem mere i størrelse osv. i forhold til de forskellige målgrupper, der skal have opfyldt de her ting.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det vil jeg så vende tilbage til, når vi en af de kommende dage skal drøfte Enhedslistens lovforslag.

Så har jeg et andet spørgsmål til hr. Larsen-Jensen, som jeg også tidligere har været inde på. Hvis en pensionskasse bygger ungdomsboliger, kan den friholde 20 pct. af disse boliger til børn af medlemmerne i kassen. Der vil jeg godt spørge, om ikke man dér kommer man ud i noget helt principløst. Det er da urimeligt, at i støttet byggeri skal man, fordi man er barn af en bestemt befolkningsgruppe, have et boligmæssigt fortrin. Det synes jeg altså er helt principløst. Jeg vil godt spørge, om ikke Socialdemokratiet kan gøre et forsøg på i det mindste at få taget den del af det ud igen.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil sige, at denne blomst ikke er groet i vores have, og det understreger i virkeligheden det, der måske er problemet på boligområdet: Det eneste område, hvor der i realiteten er ventelister, er faktisk til den almene udlejning, den almene boligsektor. I al anden privat udlejning er det altså udlejeren, der bestemmer på det her område, og det er velkendt, at hvis man har pensionskassebyggerier, er mange af boligerne i realiteten i større udstrækning – 20 pct. – forbeholdt medlemmer af de pågældende pensionskasser.

Det kan man diskutere, for jo mere man lukker sammen i den slags eksklusive kredse, jo vanskeligere bliver det for folk, som ikke hører

til i en pensionskasse eller har forbindelser til private udlejere, at få en bolig. Det forværres jo så oven i købet i den sidste ende, for hvis man også prøver at sælge almene boliger fra, bliver det meget vanskeligt for en ny gruppe at komme ind.

Men det her er altså en medbetingelse som led i den samlede pakke. Man kan lide den eller ej. Vi ville have gjort det anderledes, men sagen er, at vi altså ikke kan sige nej til, at vi får en aftale om, at der bliver bygget flere ungdomsboliger, uanset den detalje. Det tror jeg ikke optager unge uddannelsessøgende, som mangler at få et sted at bo.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Freddie H. Madsen som ordfører.

Freddie H. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti vil fornyelse og vækst på boligområdet, derfor har Dansk Folkeparti indgået et boligforlig mellem regeringspartierne og Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti om flere og bedre boliger, en samlet boligpolitisk indsats, som skal bidrage til at tilvejebringe en bedre balance på boligmarkedet. Der er enighed om en 4-årig indsats for at skaffe flere boliger til unge, flere boliger til yngre og handicappede, flere private udlejningsboliger og flere almene boliger, herunder ældreboliger.

Målet er, at der i de kommende 5 år påbegyndes over 20.000 boliger om året. Hensigten med aftalen er at imødegå efterspørgslen efter boliger til unge under uddannelse og medvirke til at sikre boliger til den gruppe. Jeg henviser her også til udvekslingsstuderende, der opholder sig i Danmark, og deres mulighed for at få en bolig, da det også er en forudsætning for, at danske studerende i udlandet kan få en bolig.

Det foreslås med den aftalte pulje på 1 mia. kr., at der gives et tilskud til private bygherrer til etablering af ungdomsboliger i områder med stor koncentration af større uddannelsesinstitutioner. Tilskuddet finansieres af staten og fordeles til de enkelte projekter efter ansøgning som et engangstilskud.

Ansøgningerne sammenlignes med henblik på at udvælge de projekter, der lever op til de stillede krav, og som under hensyntagen til kvalitet, beliggenhed og huslejeniveau kan bygge til lavere støtte.

Der afsættes 1 mia. kr. over de næste 5 år, og pengene fordeles således: 100 mio. kr. i 2003 og 225 mio. kr. i 2004-2007.

Til lovforslag nr. L 55: Der vil vi også gerne være med til at lette adgangen til ommærkning af almene boliger og give mulighed for udvidelse af selvejende ungdomsboliginstitutioner.

Forslaget om at lette adgangen til ommærkning af almene boliger muliggør, at kommunerne efter aftale med almene boligorganisationer kan beslutte at omdanne almene familieboliger på op til 50 m² til almindelige ungdomsboliger. Forslaget forventes især at medvirke til et større udbud af ungdomsboliger i Københavns Kommune.

Dansk Folkeparti vil støtte begge forslagene.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Freddie H. Madsen fra Dansk Folkeparti, som jo også er med i den aftale med regeringen, som vi er det, om ikke Dansk Folkeparti også godt vil se positivt på, at vi kunne være en smule fleksible, uden at der er tale om en stor bukseelastik, med hensyn til størrelsen i antal kvadratmeter på små lejligheder, der kan ommærkes eller omdannes til ungdomsboliger for uddannelsessøgende.

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Til Socialdemokratiets ordfører vil jeg gerne sige, at det for Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke er et must, at det lige nøjagtig er 50 m², vi taler om. Det kan godt være lidt mere eller lidt mindre, det må vi ligesom få afklaret i udvalget efterfølgende.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken. Det er hr. Nils-Ole Heggland.

Nils-Ole Heggland (KF):

Det kommer næppe bag på nogen, at jeg kan oplyse, at Det Konservative Folkeparti støtter både lovforslag nr. L 56 og L 55, og baggrunden er jo, at der i adskillige år har været lange køer til ungdoms- og kollegieboliger.

Vedrørende lovforslag nr. L 56 synes vi, at det er positivt, at regeringspartierne og forligspartierne i øvrigt har fundet sammen om at give en håndsrækning på 1 mia. kr. til det her område. Vi synes også, det er godt, at indsatsen bliver

målrettet først og fremmest mod hovedstaden, hvor behovet er størst, og dernæst mod universitetsbyer som Århus, Odense og Aalborg.

Vedrørende lovforslag nr. L 55, altså forslaget om det, der rent teknisk hedder ommærkning, er vi positive over for det, og man kan diskutere meget, hvorvidt grænsen skal være 50 eller et andet kvadratmeterantal. Jeg ved selv fra Frederiksberg Kommune, hvor jeg har bopæl, at de lidt mindre boliger er der ikke på samme måde efterspørgsel efter til andre formål, så der er logik i at gøre det nemmere at konvertere dem eller lægge dem om til at være ungdomsboliger. Vi synes i Det Konservative Folkeparti, at grænsen på 50 m² er passende.

Vi mener også, at det er en god måde at øge antallet af ungdomsboliger på, og især har vi forventning om, at det kan lade sig gøre i Københavns Kommune, så også dette forslag kan vi støtte.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Jeg er meget, meget glad for det forslag om at øge ungdomsbyggeriet, som er blevet fremsat som et led i denne her aftale.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at SF har prøvet at rejse denne her diskussion i lang tid også under den tidligere regering, og derfor ser vi selvfølgelig meget positivt på, at det nu er lykkedes at få et forslag igennem, som faktisk øger byggeriet af ungdomsboliger. Derfor vil vi meget gerne markere vores varme tilslutning til, at man endelig begynder at tage SF's idé om flere ungdomsboliger alvorligt nok til at sætte et forslag i spil.

Nu skal jeg selvfølgelig bruge min taletid til noget, så jeg vil bruge den til at dryppe en lille smule malurt i bageret. Jeg kan selvfølgelig undre mig lidt over, at når man skal i gang med at bygge flere ungdomsboliger så vælger at oprette et helt nyt regelsæt for de ungdomsboliger, man vil have, til forskel fra dem, man har i forvejen, når man samtidig har et slagord omkring regelforenkling. Det synes jeg ikke ser så kønt ud.

Samtidig synes jeg, at det er lidt underligt, at man nu vælger en helt ny snæver målgruppe for de ungdomsboliger, nemlig uddannelsessøgende, når man samtidig taler meget om, at man skal bekæmpe den sociale arv, bekæmpe social udstødning osv.

De to problemer ændrer dog ikke ved det overordnede billede, som er, at det er meget positivt, at der omsider bliver bygget nye ungdomsboliger, og det vil vi støtte varmt.

Så vil jeg sige i forbindelse med forslaget om ommærkning af ungdomsboliger, at jeg sagtens kan forstå de overvejelser, man f.eks. har på Frederiksberg og tilsvarende i Københavns Kommune, hvor man har behov for at kunne være lidt mere fleksibel med boligmassen, og derfor synes jeg, det er en god idé på den måde at få ommærket nogle almene boliger til ungdomsboliger. Men jeg vil sige, at på det her punkt ligger vi i SF nok tættere på regeringen, end vi gør på Socialdemokratiet.

Jeg synes, det er meget fornuftigt, at man har sat en grænse for, hvad det er for nogle boliger, som kan ommærkes for netop at sikre, at det ikke går ud over den samlede bestand af boliger, som ellers skulle bruges til almindelige familieboliger. Så hvis man endelig skulle ændre grænsen, er det i mine øjne mere fornuftigt at sætte grænsen ned for at sikre sig, at det er de små boliger, det her kommer til at dreje sig om frem for at sætte grænsen op. Derfor har Venstres ordfører måske ret i, at det er et meget fornuftigt sted, man er endt, ved grænsen på de 50 m².

Overordnet vil jeg derfor sige, at det er to fornuftige forslag. Vi støtter meget varmt, at man omsider får sat gang i ungdomsboligbyggeriet, og vi vil også meget gerne se på at få lavet en fleksibel ordning omkring ommærkning.

Kl. 14.05

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan give helhjertet tilslutning til forslaget om opførelse af flere ungdomsboliger. Der er stærkt behov for det.

Også forslaget om ommærkning, som jo strikt ikke er en del af boligaftalen, kan vi give tilslutning til, og vi er selvfølgelig klar til at drøfte i udvalget, hvor den rette grænsedragning ligger.

Og lad mig så sige, at når vi er så glade for forslaget om bygning af flere ungdomsboliger, skyldes det jo helt afgjort, at det netop er de unge førstegangsboligsøgende, der bærer den største byrde af den førte boligpolitik, og det er på tide at sætte ind lige netop her.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi vil i Enhedslisten meget gerne være med til at afsætte 1 mia. kr., endda også mere, til at sparke gang i ungdomsboligbyggeriet, men når det er

sagt, så må jeg også sige, at den måde, man anvender den her milliard på, er noget rod.

I stedet for at man bygger ungdomsboliger i alment regi, hvor det er den rigtige personkreds, det vil sige alle, der har mulighed for at komme med, så ville der ikke ske en indskrænkning af personkredsen, som man har gjort i det her forslag. Der ville heller ikke være en skævdeling som den, der indføres nu, fordi de, der har forældre, der er i en pensionskasse, jo i realiteten får en fortrinsstilling frem for andre, der har brug for en ungdomsbolig.

Det er en form for lagdeling i samfundet, som efter min mening burde stride mod principperne for et velfærdssamfund. Så det er noget rod, man har lavet, plus at man foruden skal opbygge et nyt bureaukrati, et nyt regelsæt for anvisning osv.

Samtidig er det et lovforslag om, at man kan lave almene boliger om til ungdomsboliger. Det har vi gjort tidligere, bl.a. med nogle af de meget store lejligheder, f.eks. i Gellerupparken i Århus, hvor det havde en konkret, velbegrunder funktion, nemlig at medvirke til at fremme integrationsprojekter i store boligafdelinger med vanskelige sociale problemer, der skulle løses. Det perspektiv er der jo ikke noget som helst af i det her forslag.

Det her forslag går bare ud på at tage nogle boliger, som ellers kunne gå til at løse venteliste-problemet i de almene boligforeninger, og give dem til nogle andre, og det er altså ikke at løse et boligproblem. Det er at løse det for nogle på nogle andres bekostning, og det synes jeg altså godt nok ikke, der er noget perspektiv i.

Og jeg må indrømme, at jeg ikke forstod hr. Claus Larsen-Jensens forsvar for den ordning, som åbenbart bygger på en eller anden antagelse om, at der er rigeligt med små almene lejligheder i de store byer. Jeg må som gammel boligforeningsmand indrømme, at jeg ikke har opdaget, at der skulle være en sådan rigelighed af små lejligheder. I den boligafdeling, jeg bor i, kan jeg garantere, at vi overhovedet ingen vanskeligheder har med at udleje de små lejligheder. Tværtimod, vi har lange, lange ventelister. Så det her er bare at give en bolig til én ved at tage den fra en anden, og det kan jeg altså ikke se perspektivet i.

Vi vil gerne være med til at drøfte med regeringen, hvordan man kan bruge 1 mia. kr. til ungdomsboligbyggeri på en god måde, men vi vil ikke være med til at gøre det på den her måde, som det er foreslået. Det er simpelt hen for

skævt skruet sammen. Den sociale profil i det er simpelt hen ikke god nok, og derfor kan jeg sige, at vi vil være nødsaget til at stemme imod de to lovforslag.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil spørge hr. Keld Albrechtsen, som det virkelig er rigtigt forstået, at Enhedslisten – hvis en kommune og en boligorganisation helt frivilligt bliver enige om, at der i det pågældende område er fornuft i at ommærke små familieboliger til ungdomsboliger – så ikke vil give dem lov til det?

Jeg kan f.eks. nævne belastede områder, hvor det kunne være fornuftigt, at man får en blandet beboersammensætning ind, at man får unge mennesker blandet med måske socialt belastede enlige. Der kan være områder uden for København – vi må altså heller ikke glemme, at der også er et resten af Danmark – hvor man kunne forestille sig en situation, hvor man havde et ekstraordinært stort behov for ungdomsboliger, og derfor blev man frivilligt enige mellem kommunen og boligorganisation om, at det her er en god idé.

Er det virkelig rigtigt forstået, at den mulighed vil Enhedslisten ikke være med til at give kommunerne?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg synes, at det er ret interessant, at det signal, hr. Keld Albrechtsen på vegne af Enhedslisten sender til unge uddannelsessøgende i det her land, er, at da vi ikke kan få det lige nøjagtig, som vi gerne vil have det, så siger vi nej til 3.500-5.000 ungdomsboliger, og vi siger nej til, at vi kan ommærke et antal ungdomsboliger, som i øvrigt i størrelse er utidssvarende som almindelige familieboliger, til at være til uddannelsessøgende.

Det er et interessant politisk signal, og jeg vil gerne bede hr. Keld Albrechtsen svare på, om han synes, at det er det, de unge uddannelsessøgende har behov for.

Er hr. Keld Albrechtsen ikke enig i, at de forældre, som har penge eller kan belåne friværdsen i et hus, nok skal sørge for, at deres børn ved forældre køb eller andet kommer i besiddelse af en mindre ejerlejlighed. Skal vi i virkeligheden ikke skabe luft til flere boliger med et samlet udbud, ommærkning, byggeri af private ungdoms-

boliger, øget satsning på generelt byggeri, både andels-, privat, alment, på en sådan måde, at vi kan dække fronten ind, så der totalt set bliver flere boliger til de forskellige målgrupper, vi taler om, herunder også de uddannelsessøgende?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til ommærkning er det jo sådan, at lovgivningen i dag giver kommuner og boligselskaber muligheder for at lave projekter, hvor man tildeler boliger efter en anden målestok end ventelisten i de situationer, hvor der f.eks. er grundlag for det, fordi man vil fremme løsning af sociale problemer. Så de muligheder – hvor det er velbegrunderet – er der allerede i forvejen, også endda lidt mere end, hvor det er velbegrunderet.

Jeg vil så sige til hr. Claus Larsen-Jensen, at vi i Enhedslisten føler, at staten har et ansvar for at sikre, at når staten finansierer udgifter til alment byggeri, så er det, fordi staten vil sikre sig, håber jeg da, at den boligsociale opgave i kommunerne bliver løst. Det er ikke alle kommuner, der gør det med lige stor begejstring, og der må staten altså efter min mening ind og sikre, at bunden ikke går ud af boligmarkedet, at der er boliger til rådighed for dem, der har sociale problemer.

Det kan man altså ikke løse, hvis man bruger de boliger til andre formål, det er bare det, jeg gør hr. Claus Larsen-Jensen opmærksom på. Hr. Claus Larsen-Jensen tror, at man kan bruge den samme bolig til at løse de boligsociale problemer med, men det kan man altså ikke.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

I forhold til forslaget om støttede private ungdomsboliger omtalte hr. Keld Albrechtsen den efter i hvert fald hans mening skæve sociale profil. Det omtales i forbindelse med reservationen af 20 pct. af boligerne til f.eks. pensionskassemedlemmers børn.

Mener hr. Keld Albrechtsen dermed, at det ikke er almindelige mennesker og dermed almindelige børn, der er medlem af pensionskasser, og vil det derfor ikke være almindelige mennesker, almindelige børn, som har behov for en ungdomsbolig, som også ville komme i betragtning til de 20 pct., eller hvordan er det, hr. Keld Albrechtsen formulerer det her med den skæve sociale profil?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Er hr. Keld Albrechtsen ikke enig i, at hovedårsagen til, at der ikke er nok boliger til unge og til andre, i realiteten er, at der er bygget alt, alt, alt for få boliger, og at resultatet af boligpakken er, at der samlet kommer flere boliger ud af det til forskellige grupper, herunder også til uddannelsessøgende?

Er hr. Keld Albrechtsen ikke enig i, at det totalt set giver større mulighed for at kunne løfte både ungdomsboligproblemet, skaffe flere familieboliger og i øvrigt løfte den boligsociale opgave, hvis det her lykkes? Er hr. Keld Albrechtsen ikke klar over, at der jo ingen begrænsninger er for, at kommunerne kan tage fat på at bygge almene ungdomsboliger, yderligere tage fat på at bygge almene boliger efter de regler, der rent faktisk gælder?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til 20-pct.-reglen, dette, at en pensionskasse, der bygger efter de nye regler, kan reservere en femtedel af boligerne til medlemmernes egne børn, vil jeg sige, at selvfølgelig er der mange almindelige mennesker i pensionskasserne. Men problemet er jo, at vi så også har en gruppe mennesker i det her samfund, som gennem tilværelsen har haft en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet og derfor ikke er dækket ind gennem pensionskassemedlemskab. Det er børnene af disse forældre, der i ganske særlig grad har brug for, at der bliver mulighed for at få en ungdomsbolig. Det er dem, der i forvejen har sværest ved at komme ind i en uddannelse, og det er dem, der derfor i ganske særlig grad burde tilgodeses. Det er deri, den sociale skæveling i det her forslag ligger.

Så vil jeg sige til hr. Claus Larsen-Jensen, at det altså er dybt urimeligt, at man skal forære en pensionskasse f.eks. helt op til 50 pct. af byggesummen, som det her forslag lægger op til – som jeg har forstået teknikken – for at få bygget en privatejet ungdomsbolig med dårligere tildelingsvilkår end dem, som gælder for en almen ungdomsbolig.

Endelig er jeg ikke enig med hr. Claus Larsen-Jensen i, at den samlede boligpakke nødvendigvis giver væsentlig mere byggeri. Det er sandelig et meget usikkert spørgsmål, om den gør det. Det afhænger af de enkelte elementer, og nogle af dem trækker byggeriet nedad.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil gerne vende tilbage til lovforslaget omkring ommærkning af store almene boliger.

Hr. Keld Albrechtsen sagde i sin besvarelse for et par gange siden, at der er mulighed for, at man i visse situationer kan indgå aftale om at ommærke, hvis det f.eks. er fornuftigt i forhold til at ændre beboersammensætning eller andet. Som jeg kender loven, har det kun været muligt at ommærke fra ældreboliger til ungdomsboliger. Der har ikke været mulighed for at gøre det fra familieboliger til ungdomsboliger, men det kan godt være, at jeg er forkert oplyst.

Men jeg vil gerne bede hr. Keld Albrechtsen om at fortælle mig, hvis der er den her mulighed, som hr. Keld Albrechtsen nu omtaler, hvorfor Enhedslisten så ikke kan støtte et lovforslag, som giver kommunerne frihed til sammen med en boligorganisation at beslutte, at der i dette område er behov for enten en ændret beboersammensætning eller specifikt behov for flere ungdomsboliger. Jeg hører, at en del af argumentet er, at man så tager boligerne fra familierne.

Men når det i dag er muligt, og det hører jeg, at hr. Keld Albrechtsen roser, hvorfor vil man så ikke være med til at give denne mulighed konsekvent, sådan at kommunerne frivilligt kan gøre det her? Det må trods alt være kommunerne, der har fingeren på pulsen ude lokalt.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen, om hr. Keld Albrechtsen ikke kan bekræfte, at hvis man årlig bygger i omegnen af 20.000 nye boliger samlet set i det her land, så betyder det alt andet lige, at der bliver flere boliger til rådighed for samtlige grupper, og det uanset ommærkning og at man prioriterer nogle boliger målrettet til f.eks. uddannelsessøgende.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen, og derefter går vi videre i ordførerrækken.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til det samlede byggeri ved vi altså ikke, hvor meget det bliver. Vi ved, at den pakke, der ligger til behandling i dag, trækker ned ad med hensyn til private andelsboliger, og

sandsynligvis trækker nedad på alment nybyggeri, som vi kommer til senere på dagen.

Den medfører muligvis lidt flere pensionskasseboliger, men det ved vi ikke engang, for det har i lang tid kunnet betale sig for pensionskasserne at bygge, men de har ikke gjort det, så selv om de får 1 mia. kr., er det jo ikke sikkert, at de bygger af den grund. Så om det i det samlede regnestykke medfører en forøgelse af byggeriet, får vi vente at se. Det er jeg ikke engang sikker på. Det kan vi vende tilbage til under behandlingen af forslaget om det almene byggeri.

Så vil jeg bare sige, at Enhedslisten altså ikke ønsker at overlade det til kommunerne alene at styre den boligsociale opgave, for der er rigelig mange kommuner, der gerne vil udskefte beboere, således at de f.eks. får flere uddannelsessøgende, fordi det er en god kommunaløkonomisk forretning at have uddannelsessøgende.

Det er knap så god en kommunaløkonomisk forretning at have flere, der er på bistandshjælp, og derfor kunne man godt forestille sig, at man kunne finde på at nedlægge lejligheder, der faktisk burde anvises til folk, der var på bistandshjælp, som jo også skal have noget at bo i. Det er deres boliger, vi tager for at løse ungdomsboligproblemet, og den måde at løse boligproblemer på vil Enhedslisten faktisk ikke være med til.

Vi vil gerne have flere ungdomsboliger – til hver en tid – men vi vil ikke tage dem fra nogle andre, der også har brug for en bolig, og som måske har endnu mere brug for en bolig. Det er det, jeg mener med social skævdeling i det her forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget positiv over for både L 56 og L 55. Der vil via disse forslag kunne gives tilskud til etablering af støttede private ungdomsboliger ved nybyggeri, ved ombygning af eksisterende ejendomme, som ikke allerede anvendes til beboelse, og ved at der via L 55 vil blive givet mulighed for at omdanne almene familieboliger på op til 50 m² til almene ungdomsboliger.

Ungdomsboliger er i høj grad en mangelvare i dag, især i universitetsbyerne. Hvert år ved studiestart ser vi lange ventelister til ungdomsboliger, og således er der enkelte studerende, der i den første studietid bruger 3-4 timer daglig på transport mellem hjem i provinsen og studie-

sted. Andre ligger i telt de første måneder, og atter andre, som studerer i København, finder en bolig i en by i et fremmed land, nærmere betegnet Malmø. Disse forhold er det simpelt hen uacceptabelt at byde de unge, som vil dygtiggøre sig og tage en uddannelse.

Forslagene L 56 og L 55 tror vi kan være en del af løsningen på disse meget store problemer, som de studerende p.t. har på dette område.

I hørings svarene til L 56 har KL og Det Sociale Kollegiebyggereselskab skrevet, at man ønsker, at det ikke alene skal være par, der har fortrinset til 2-rums-ungdomsboligerne, men i det hele taget husstande med mere end én person, og dette er blevet indskrevet i det lovforslag, som vi nu har liggende. Det mener vi i Kristeligt Folkeparti er meget positivt, fordi der her tages hensyn også til en eventuel enlig far eller enlig mor med et eller flere børn, og de trives jo helt klart bedst med mere end ét rum, så det ser vi som yderligere positivt.

Der er endvidere indføjet et forslag om, at 20 pct. af boligerne kan udlejes af udlejeren selv, mens 80 pct. skal udlejes via fællesanvisning. Det synes vi på en eller anden måde er fair, alt taget i betragtning.

Så alt i alt kan Kristeligt Folkeparti tilsige disse forslag sin fulde støtte.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Forslaget om at få bygget flere ungdomsboliger synes jeg er utrolig nødvendigt. Jeg vil takke de ordførere, der har bakket op omkring forslaget. Formålet er jo netop at aktivere en ny kreds af private bygherrer, herunder private investorer, fonde og selvejende institutioner.

Der afsættes, som det er nævnt, 1 mia. kr. over de næste 5 år til etablering af de her private ungdomsboliger, og tilskuddet finansieres fuldt ud af staten. Det er altså hensigten, som det også blev nævnt, at etablere godt 3.500, gerne nogle flere, ungdomsboliger i den her 5-års-periode.

KL 14.25

Der blev rejst nogle spørgsmål under behandlingen af dette forslag om, hvorfor andre unge med et boligsocialt behov ikke har adgang til boligerne og om, hvorfor der ikke er kommunal anvisningsret. Det var fra hr. Keld Albrechtsen.

Hensigten med forslaget er jo netop at sætte særligt ind i forhold til unge uddannelsessøgendes vanskelige boligsituation for på den måde at

styrke vilkårene for den kompetenceudvikling, der er så vigtig en forudsætning for væksten i Danmark. Derfor er boligerne forbeholdt unge uddannelsessøgende, og der er ikke adgang for unge, som ikke er uddannelsessøgende. Af samme grund er der heller ikke kommunal anvisning.

Andre uddannelsessøgende har jo i samme omfang som hidtil adgang til de almene ungdomsboliger, ligesom der også er kommunal anvisning til almene ungdomsboliger. Hertil kommer, at kommunerne stadig væk, som det også har været nævnt af nogle af ordførerne, har en mulighed for at bygge flere almene ungdomsboliger. Det er jeg meget enig i, og det regner vi selvfølgelig også med at de stadig væk gør fremover.

Det er rart at høre, at SF stiller sig positivt over for forslaget, og når jeg hører hr. Keld Albrechtsen, er det jo lige før, jeg hører, at alt nyt er slemt. At man skulle stemme imod et forslag, der skulle generere flere ungdomsboliger! Man er næsten målløs over at høre Enhedslistens stillingtagen til det her forslag.

Med hensyn til ommærkning af boliger er det jo sådan, at en ommærkning forudsætter, at der er indgået en aftale med den pågældende boligorganisation omkring ommærkningen, og det er også noget, man taler med kommunalbestyrelsen om. Jeg vil gerne sige, at der selvfølgelig er en årsag til, at man i forbindelse med lovforslaget har lagt sig lige på de 50 m². Når man har gjort det, er det, fordi det er begrundet i almenboliglovens gældende maksimale bruttoetageareal for nybyggede ungdomsboliger, som også er på de 50 m².

Jeg har noteret mig, at der er kommet et høringssvar her i går fra BL, der beder om noget mere fleksibilitet på det her område, og jeg hører også hr. Claus Larsen-Jensen bede om, at man kigger på det under udvalgsbehandlingen. Jeg vil da gerne herfra tilkendegive, at det synes jeg vi skal drøfte under udvalgsbehandlingen. Det skal ikke være sådan, at nogle småting måske blokerer for det, vi vil i den sidste ende. Uden at give nogen garantier vil jeg gerne sige, at vi ser positivt på at drøfte, om der kan være en fleksibilitet, under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse. (Styrkelse af kommunernes incitamenter til udgiftsbegrænsning).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 6/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ulrik Kragh (V):

Lovforslaget hedder »Styrkelse af kommunernes incitamenter til udgiftsbegrænsning«. Det er jo en lidt kryptisk titel, men hvorom alting er, skal jeg prøve at gøre rede for, hvad loven går ud på.

Vi har med regeringens boligoplæg til hensigt at lave en forenkling af byfornyelsen, som er stærkt tiltrængt; dette er første skridt i den retning. Det, der er meningen her, er, at vi skal have mere privat ansvar for finansiering af byfornyelsen, vi skal have en prioritering af det område, der er mest krævende, og endelig skal der frigøres nogle ressourcer, således at vi får mulighed for at kunne styrke andre boligformer, herunder ungdomsboliger, som lige har været forhandlet.

Med hensyn til hvordan man gør det, så er det meningen, at ejerne skal inddrages i byfornyelsesfinansieringen. Det skal foregå således, at man forhandler med ejerne om privat finansiering, og på den måde skulle man gerne nedbringe omkostningerne til byfornyelse fra de i dag værende ca. 70 pct. og ned til 60 pct. som gennemsnit i 2003 og 50 pct. i 2004 og frem.

Denne gennemsnitsvurdering er for at kunne bevare den kommunale frihed, således at hvis der er en kommune, der eksempelvis har en bevaringsværdig bygning, de gerne vil have byfor-

nyet, så har de stadig væk muligheden for at kunne gå over. Det er blot således, at gennemsnittet skal være de 60 henholdsvis 50 pct.

Endelig er der også den mulighed, hvis der er en lille kommune, som ikke har så store byfornyelsesmidler, at de kan spare op over en 3-årig periode, således at man får mulighed for at kunne spare sammen til en større byfornyelse, hvis der er behov for det.

Så er der en række barrierer, som gør, at det kan være svært at komme til denne forhandlingsløsning mellem ejerne og kommunen, som sætter denne her byfornyelse i værk. Det er således, at udmeldingen af lejeforhøjelsen er bindende. Der vil vi ændre det således, at den bliver vejledende, og dermed er der mulighed for, hvis der løber ekstra udgifter på i forløbet, at man kan indarbejde dette, uden at man skal have det igennem hele den samme høringsproces.

Kl. 14.30

Der er også behov for at registrere disse ændringer, således at man har mulighed for at kontrollere, at de 60 henholdsvis 50 pct. fastholdes.

Der er også en del af forslaget her, der går ud på regulering af lejen efter byfornyelsen. Den regel, der gælder i dag, er, at huslejen reguleres med tre fjerdedele af løn- og prisindekset. Dette forslag er indført på et tidspunkt, hvor vi havde en høj rente og en høj inflation, som en beskyttelse af lejerne. I dag har vi en lav inflation og en lav rente, og dermed har vi mulighed for at lave en forenkling af lovkomplekset, således at vi giver huslejestigningen et nøk på den fulde pris- og lønudvikling og ikke kun de tre fjerdedele.

Et andet område, vi tager fat på, er den aftalte boligforbedring. Det er således, at man har kunnet få aftalt boligforbedring, som er en frivillig aftale, for andelsboliger. Denne del udgår, og man laver en prioritering af indsatsen, fordi man mener, at andelsboliger er så velfunderede, at de kan gøre det uden støtte.

Man laver en afkorting af støtteforløbet, således at man ikke har en aftrapning på 15 år, men på 9 år, og da der alligevel er et stort ønske om at komme med, forventer man heller ikke, at det virker negativt.

Endelig er der en forenkling af rentesatsberegningen, hvor man har haft specielle regler for henholdsvis almene boliger og aftalt boligforbedring, og der laver man en forenkling, således at man bruger det samme.

Det her munder ud i en besparelse på 250 mio. kr., der, som jeg tidligere har sagt, bliver